

at vor Sag, Fordringen om lige Ret for Kønnene, endnu er bleven Kød og Blod hos disse Mænd.

I disse Dage er Opraabet om at slutte sig til vor Kvindevalgretsforening udgaaet til hele Landet; som Medindbydere staa mange Mænd Side om Side med Kvinder, Mænds Navne, som har en god Klang i Kvindesagen, og jeg vil tage dette som et godt Varsel for en *dybere Forstaaelse* af det, som Bestræbelserne for at skaffe Kvinden Menneskefrihed fører i deres Skjold, end det er Tilfældet med de Mænd, jeg har nævnet, og som har mange Fæller. Enhver Mand, som i Sandhed gør sig Kvindesagen til sin Opgave, er saa overordentlig værdifuld for os, fordi det dog tilsidst er fra Mændene, det forløsende Ord skal komme, der skal føre os over det røde Hav til det forjættede Land — Retten til at leve vort Liv som vi vil det.

Hver eneste Kvinde maa melde sig ind i Kvindevalgretsforeningen.

Der er i denne Tid rejst et Samfundsspørgsmaal af almindelig Interesse, idet der af en Del Mænd og Kvinder, hvis Navne for største Delen vil være de fleste bekendte, er udsendt en Indbydelse til alle, der er fyldt 18 Aar, om at indtræde i Kvindevalgretsforeningen, hvis Formaal er at give Kvinder Adgang saavel til politisk som kommunal Valgret og Valgbarhed.

Betydningen af denne Tankes Gennemførelse vil ved lidt Eftertanke være enhver iøjnefaldende, og naar man ser hen til, at vi leve i det nittende Aarhundrede, med dets store Fremskridt paa alle Omraader, ligger det snublende nær at spørge: Hvorfor i al Verden har man ikke tidligere paa en mere virksom Maade taget Kampen op for denne Sag? Vil det være for meget i vor humane og oplyste Tidsalder, at give Kvinderne Valgret? Næppe. Ingen kan dog nægte, at der gives store sociale Spørgsmaal, som angaa Kvinderne saavel som Mændene. Nuvel, er vi enige i, at de har Interesser at varetage, saa bliver jo Følgen, at det ligefrem er deres Pligt at gøre det. Ingen er dog nærmere til at tage en Sag op og arbejde for den end den, hvem den nærmest angaar.

Maaske vil en og anden gøre den Indvending, at Kvinderne ingen Indsigt har i kommunale og politiske Anliggender. I Almindelighed maaske ikke, i alt Fald ikke endnu. Men saa bør de vel netop søge at skaffe sig denne Indsigt, og det sker vistnok bedst ved at faa Lejlighed til at bruge den. Er muligvis Flertallet af Kvinderne mindre modne i denne Retning, saa vil jeg tillade mig at spørge, om da det større Flertal af Mænd vare saa særdeles fuldmodne til at modtage den politiske Frihed, da den blev skænket dem, og om de ikke har været ret tilfredse med at eje den og har havt Grund til at være det. Det vilde have været humant af Mændene, om de

den Gang havde tænkt paa at tage Kvinderne med og givet dem den samme Frihed. Dette skete imidlertid ikke. Kvinderne maa altsaa selv gøre det første Skridt til at fremme denne Sag, og vor Tids Mænd have faaet den Opgave, at støtte os i vore Bestræbelser.

Mange Kvinder er nu ganske vist, ved Hjemmets Gerning og det daglige Arbejde, afskaarne fra at deltage i det offentlige Liv, men heraf følger dog virkelig ikke, at de, der kan og vil, ogsaa skal holde sig tilbage. Enker og ugifte Damer, som i mange Tilfælde savne en Livsgerning at leve og virke for, vil her finde en rigere Anvendelse for deres Tid og Evner, end en ofte tom Selskabelighed, Fornøjelser og deslige kan skaffe dem, paa samme Tid som de faa Lejlighed til at udrette meget godt for sig selv og andre, hvilket Hensyn mindst af alt bør lades ude af Betragtning.

Paa det kommunale Omraade vil der let være Anvendelse for Kvindens Virksomhed ved Skolevæsen, Fattigvæsen osv., og gaar man i det hele taget ud fra, at Kvinden dog er et tænkende Væsen ligesom Manden og gerne vil danne sig en Mening om, hvad der interesserer hende, saa vil man forstaa, at hun, naar hun tilfældigvis har nogen Interesse for det politiske Liv, kan ønske at deltage deri og sætte sine Evner ind paa at fremme nogle af Tidens Krav. Kvinderne maa ikke paa dette Omraade nøjes alene med at være tænkende, de maa ogsaa være handlende Mennesker, og derfor maa enhver Kvinde, hvis Livsforhold tillader det, ved Indmeldelse i »Kvindevalgretsforeningen«, ved Tale, Skrift og virksom Deltagelse i den Bevægelse, der nu er rejst, søge at fremme Sagen. Enhver maa gøre sig klart, hvorom det egentlig drejer sig. Enhver bør agitere i sin Kreds, og ved ihærdig Stræben, maa vi kunne naa Maalet, et Maal, som baade Højre og Venstre vil kunne samles om.

Ingertha.

Om Menneskelegemet og dets Krav.

Af

A. Kr. Dolleris.

V.

I nærværende og nærmest følgende Artikler skal omtales, hvad der under *Opdragelsen* og i de *daglige Livsforhold* kan gøres for at *bevare* og *styrke* Lungerne; og disse er de eneste Maader, hvorpaa der med Udsigt til Sejr kan kæmpes mod den mere og mere om sig gribende Brystsyge. Men som før sagt, vil jeg her komme til at røre ved mange kære Vaner, og mod dem er det ikke let at kæmpe; derfor udtalte en tysk Digter ogsaa engang, at *mod Dumhed og gamle Vaner kæmper selv Guderne forgjæves*. Naar man møder den personificerede Uvidenhed indhyllet og sødt hvilende i tilpassede Vaner, Former og Vedtægter, der i Alder ikke giver noget efter for Metusalem, da vil en Ytring, som udtaler mindste Tvivl om disse Vaners Gavnlighed, vække hans Harm. Og